

S. Munk: Det foreliggende Lovforslag er jo kort og overskueligt, idet det drejer sig om at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til i Samraad med Finansudvalgene ved passende Lejlighed at konvertere to i Aarene 1926 og 1927 optagne hollandske Gyldenlaan paa tilsammen 22 Mill. Gylden. Som Grund anføres, at Forholdene paa det internationale Laanemarked nu stiller sig saaledes, at man rimeligvis vil kunne opnaa bedre Vilkaar end hidtil. At søge at opnaa disse gunstigere Vilkaar finder vi er et højt prisværdigt Formaal, som vi ganske kan støtte, men der vilde maa ske være Rimelighed i, om man i Finansudvalget fik Lejlighed til at se lidt nærmere paa Spørgsmaalet. Jeg kunde tænke mig, at Ministeren kan fremføre visse Ting, som vil have Betydning for os.

Jeg anbefaler, som sagt, Lovforslaget og skal senere tillade mig at foreslaa, at det bliver henvist til Finansudvalget.

Himmelstrup: Naturligvis kan man kun med Sympati se paa og støtte Bestræbelser, som gaar ud paa at konvertere dyre udenlandske — og i øvrigt ogsaa indenlandske — Laan til Laan paa gunstigere Betingelser end dem, hvorpaa de paagældende Laan er blevet stiftet. Det ligger i Sagens Natur, at man kun kan se med Sympati herpaa, baade fordi det i sig selv medfører en direkte Rentebesparelse for Staten og, naar det drejer sig om udenlandske Laan, tillige har en vis valutamæssig Betydning, idet det maa erkendes, at Rentebetalingerne til Udlandet tynger haardt, valutamæssigt set.

Forholdet er imidlertid almindeligvis dette, naar det drejer sig om Konvertering af Laan, at Laaneforslag fremsættes i Rigsdagen og behandles i Rigsdagen, men det foreliggende Lovforslag er derimod af en anden Karakter, idet det er en Bemyndigelseslov for Ministeren til med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg at foretage de Transaktioner, som Situationen maatte gøre ønskelige. Jeg kan nu ikke se rettere, end at det er en lidt ekstraordinær Fremgangsmaade, den højtærede Indenrigsminister har valgt, paa et Tidspunkt, da Rigsdagen er inde, at søge en saadan Bemyndigelse, og jeg tvivler meget paa, at tidligere Ministre har anvendt denne Fremgangsmaade. Jeg havde desværre ikke Lejlighed til at høre de Bemærkninger, den højtærede Indenrigsminister gjorde ved Lovforslagets Fremsættelse, hvilke gode Grunde han havde at anføre for denne Fremgangsmaade, som

er ekstraordinær baade med Hensyn til Bemyndigelsen og med Hensyn til den overordentlige Hast, hvori jeg har forstaaet Ministeren ønsker denne Lov gennemført. For en Række, ja, egentlig for alle højt forrentede Laan, baade indenlandske og udenlandske, har Finansministeren ved Lov af 7. April 1936 i Virkeligheden en blivende Bemyndigelse til at søge saadanne Laan konverteret med Finansudvalgenes Tilslutning. Jeg nævner dette, fordi jeg, som sagt, ikke rigtig forstaaer, hvorfor dette Lovforslag skal gennemføres i saa stor Hast. Jeg synes, det er en lidt ekstraordinær Fremgangsmaade, den højtærede Indenrigsminister har valgt, og jeg gaar ud fra, at han i Finansudvalget, hvortil jeg forstaaer dette Lovforslag vil blive henvist, vil give Grunde for, at Spørgsmaalet løses ved Hjælp af en Bemyndigelseslov paa et Tidspunkt, da Rigsdagen er inde, og hvor der dog er en Sandsynlighed for, at den vil blive inde i de kommende Maaneder. Det er nemlig Forskellen; naar den tidligere Finansminister ønskede og fik den nævnte Bemyndigelse ved Loven af 1936, begrundedes det jo med, at Rigsdagen stod umiddelbart foran sin Afslutning, og det kunde jo tænkes, at der i Løbet af Sommeren 1936 viste sig Muligheder for at konvertere disse Laan. Det var altsaa i Virkeligheden af rent praktiske Hensigtsmæssighedsgrunde, for at undgaa Rigsdagens Indkaldelse, at man gav denne Bemyndigelse. Denne Situation foreligger jo ikke i Øjeblikket, hvor Rigsdagen er inde og paa normal Maade kunde behandle Forslag om Optagelse af Laan til Afløsning af de Laan, der her er Tale om. Jeg gaar altsaa ud fra, at Indenrigsministeren vil være i Stand til at give gode Grunde baade for at løse Spørgsmaalet ved Hjælp af en Bemyndigelseslov og for den hastende Karakter, han har givet den Behandling, Lovforslaget skal underkastes, og naar det er Tilfældet, kan vi fra vor Side jo ikke have noget imod, at Spørgsmaalet bliver løst paa denne Maade, ud fra den Grundbetragtning, at kan det offentlige Renteburde nedbringes, bør vi naturligvis medvirke dertil.

Christmas Møller: Paa lignende Maade som de to foregaaende Ordførere kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det Formaal, som den højtærede Indenrigsminister søger opfyldt ved dette Lovforslag, og vi for vort Vedkommende vil — efter de Meddelelser, der er givet af den højtærede Indenrigsminister gennem Samtaler, som har været ført, inden Ministeren forelagde sit Lovfor-